

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2006. május 4.*

A C-508/03. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2003. december 1-jén

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: F. Simonetti és X. Lewis, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: K. Manji, meghatalmazotti minőségben, segítői: D. Elvin QC és J. Maurici barrister)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: angol.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök (előadó), K. Schiemann, N. Colneric, Juhász E. és E. Levits bírák,

főtanácsnok: P. Léger,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. június 22-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetlevelével az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg a következőket:
 - Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel elmulasztotta az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról

szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.) 2. cikkének (1) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését megfelelően alkalmazni a White City és a Crystal Palace városfejlesztési projektekre, amely projektek az irányelv II. melléklete 10. b) pontjába tartoznak – nem teljesítette az ugyenezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

- e tagállam – mivel elmulasztotta az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel (HL L 73., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet 151. o.) módosított 85/337 irányelv (a továbbiakban: módosított 85/337 irányelv) 2. cikke (1) bekezdésének, 4. cikke (2) bekezdésének, 5. cikke (2) bekezdésének és 8. cikkének a megfelelő alkalmazását biztosítani a több szakaszból álló építési engedélyekre – nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 2 A 85/337 irányelv célja az ötödik preambulumbekkezdésének megfelelően, hogy általános alapelveket állapítson meg a környezeti hatásvizsgálatra, tekintettel a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló köz- és magánprojektekre vonatkozó engedélyezési eljárások kiegészítésére és összehangolására.
- 3 E célból az említett irányelv 1. cikkének (2) bekezdése úgy határozza meg az „engedély” fogalmát, mint „a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok olyan döntése, amely feljogosítja a projektgazdát a projekt elvégzésére”.

- 4 Ugyanezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének értelmében:

„A tagállamok meghoznak minden olyan intézkedést, amely ahhoz szükséges, hogy az engedély megadása előtt többek között a jellegüknél, méretüknél vagy elhelyezkedésüknél fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek esetében hatásvizsgálatot végezzenek.

Ezeket a projekteket a 4. cikk határozza meg.”

- 5 A 85/337 irányelv 4. cikke így rendelkezik:

„1. A 2. cikk (3) bekezdése alapján az I. mellékletben felsorolt osztályokba tartozó projekteket vizsgálatnak vetik alá az 5–10. cikkel összhangban.

2. A II. mellékletben felsorolt osztályokba tartozó projekteket vizsgálatnak vetik alá az 5–10. cikkel összhangban, amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, hogy azok jellemzői ezt megkövetelik. A tagállamok ebből a célból többek között megállapítják azoknak a projekteknek a jellegét, amelyek vizsgálatra kötelezettek, vagy meghatározhatják, hogy a II. mellékletben felsorolt osztályokba tartozó projektek milyen kritériumok és/vagy küszöbértékek alapján minősülnek vizsgálatra kötelezettnek az 5–10. cikkel összhangban.”

- 6 A 85/337 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „az (1) bekezdéssel összhangban a projektgazda által benyújtandó információ legalább a következőket tartalmazza:
- a projekt leírása, beleértve a projekt helyére, kialakítására és méretére vonatkozó információkat,
 - a jelentős kedvezőtlen hatások elkerülésére, csökkentésére és – lehetőség szerint – ellensúlyozására tervezett intézkedések leírása,
 - a projekt várható fő környezeti hatásainak meghatározásához és vizsgálatához szükséges adatok,
 - az 1–3. francia bekezdésben említett adatok nem technikai jellegű összefoglalása”.
- 7 Az említett irányelv 8. cikke szerint „[a]z 5., 6. és a 7. cikk alapján kapott információt figyelembe veszik az engedélyezési eljárás során”.
- 8 Ezen irányelv II. melléklete a 10. b) pontjában említi a „[v]árosfejlesztési projekteket”.

- 9 A 85/337 irányelvet és különösen a II. mellékletébe tartozó projektekre vonatkozó szabályokat lényegesen módosította az 1997. március 3-i 97/11/EK irányelv, amelyet az Egyesült Királyságban legkésőbb 1999. március 14-én kellett átültetni. Mivel az erre az első kifogás keretében érintett két projektre vonatkozó engedély iránti kérelmeket ez utóbbi időpont előtt nyújtották be a hatáskörrel rendelkező hatósághoz, e módosítások e projektekre nem vonatkoznak, amint az a 97/11 irányelv 3. cikkének (2) bekezdéséből következik.
- 10 A második kifogást viszont a módosított 85/337 irányelv fényében kell megvizsgálni.
- 11 Ezért bár a módosított 85/337 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése változatlan marad, ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése ezentúl úgy rendelkezik, hogy „[a] tagállamok meghoznak minden olyan intézkedést, amely ahhoz szükséges, hogy az engedély megadása előtt többek között a jellegüknél, méretüknél vagy elhelyezkedésüknél fogva, a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek engedélyezése kötelező legyen és esetükben hatásvizsgálatot végezzenek. Ezeket a projekteket a 4. cikk határozza meg”.
- 12 A 97/11 irányelv kisebb módosítást vitt véghez a 85/337 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének szövegén is, azzal, hogy beillesztett egy francia bekezdést, amely megköveteli, hogy a projektgazda szintén benyújtsa:
 - „a projektgazda által megvizsgált főbb alternatívák áttekintés[ét], és a választás főbb okainak megjelölés[ét], figyelembe véve a környezeti hatásokat”.

- 13 Ezenkívül e rendelkezésnek megváltozott a számozása, és a módosított 85/337 irányelv 5. cikkének (3) bekezdésévé vált.
- 14 Az említett irányelv 8. cikke a módosított változatában előírja, hogy „[a] konzultációk eredményeit és az 5., 6. és 7. cikk alapján kapott információt figyelembe veszik az engedélyezési eljárás során”.

A nemzeti szabályozás

- 15 Angliában a területrendezés terén a legfontosabb jogi eszköz az 1990. évi törvény a területrendezésről (Town and Country Planning Act 1990, a továbbiakban: Town and Country Planning Act), amely általános szabályokat ír elő mind a városfejlesztési engedélyek megadására, mind módosításukra vagy visszavonásukra vonatkozóan. Ezt a törvényt az 1995. évi rendelet a területrendezésről (Town and Country Planning (General Development Procedure) Order 1995, a továbbiakban: General Development Procedure Order) és az 1988. évi területrendezési szabályzatok – a környezetre gyakorolt hatások vizsgálata (Town and Country Planning [Assessment of Environmental Effects] Regulations 1988, a továbbiakban: Assessment of Environmental Effects Regulations) pontosították.
- 16 Az Assessment of Environmental Effects Regulations-t felváltották az 1999. évi területrendezési szabályzatok – a környezetre gyakorolt hatások vizsgálata (Town and Country Planning [Environmental Impact Assessment] [England and Wales] Regulations 1999, a továbbiakban: Environmental Impact Assessment Regulations). Mivel az új Regulations csak az 1999. március 14-től kezdődően benyújtott

projektekre alkalmazandó, az első kifogás keretében szóban forgó két projekt tekintetében nem releváns. Az említett új Regulations viszont meghatározza a második kifogás érdekében alkalmazandó nemzeti jogot.

– A Town and Country Planning Act és a General Development Procedure Order

- 17 A Town and Country Planning Act 57. cikkének (1) bekezdése szerint építési engedély (ún. „planning permission”) szükséges az 55. cikk szerinti minden „rendezéshez”, többek között „az épületek építéséhez [...] vagy egy területen, területre, terület felett vagy alatt megvalósított egyéb munkálatokhoz [...]”.
- 18 Az építési engedélyek többféle formát ölthetnek, többek között az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedélyt (ún. „outline planning permission”).
- 19 Így a Town and Country Planning Act 92. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az „előzetes tervre vonatkozó építési engedélyt” a „rendezési rendelet rendelkezéseinek megfelelően kell kiadni, feltéve, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság utólag jóváhagyja azokat a kérdéseket, amelyeket a kérelemben nem részleteztek” (ún. „reserved matters ” vagy „fenntartott kérdések”).
- 20 A General Development Procedure Order 1. cikkének (2) bekezdése szerint ezek a „fenntartott kérdések” úgy határozhatók meg, mint „a következő kérdések valamelyike, amelyekre vonatkozóan semmilyen részletet nem közöltek a kérelemben, azaz a) az elhelyezkedés, b) az elgondolás, c) a külső megjelenés d) a megközelítési módok és e) a tájrendezés”.

- 21 A Town and Country Planning Act 1990 92. cikkének (2) bekezdése hallgatólagosan azt tartalmazza, hogy egy fenntartott kérdésről feltehető, hogy az utólagos jóváhagyásról szóló döntéssel végül engedélyezik.
- 22 A Town and Country Planning Act 1990 73. cikkéből következik, hogy a meglevő engedély módosítása iránti kérelem új építési engedély iránti kérelemnek minősül.

– Az 1988. évi Assessment of Environmental Effects Regulations és az 1999. évi Environmental Impact Assessment Regulations

- 23 Az 1988. évi Assessment of Environmental Effects Regulations alapján egyes projekteket az engedély megadása előtt környezeti hatásvizsgálatnak kell alávetni.
- 24 Az említett Regulations 2. melléklete átveszi a 85/337 irányelv II. mellékletében felsorolt projektosztályokat, többek között „a városfejlesztési projektek[et]”.
- 25 Az Assessment of Environmental Effects Regulations 2. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a „2. melléklet szerinti kérelemnek” minősül „minden, a 2. mellékletben előírt olyan fejlesztési projektre vonatkozó [...] építési engedély iránti kérelem, amely nem minősül mentesített projektnek, és amely a jellegénél, méreténél vagy elhelyezkedésénél fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorol”, amelyet esetről esetre a hatáskörrel rendelkező hatóság ítél meg.

- 26 Ezen Regulations 4. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóság nem adhat ki egy *inter alia* az említett 2. melléklet szerinti kérelemre (ún. „Schedule 2 application”) vonatkozó engedélyt anélkül, hogy előzetesen nem vette figyelembe a környezetre vonatkozó információkat, és nem nyilatkozott arról a döntésében, hogy azokat figyelembe vette.
- 27 Az említett Regulations 2. mellékletében előírt fejlesztési projektekre vonatkozó építési engedély iránti kérelem esetén a hatáskörrel rendelkező hatóságnak tehát minden építési engedély kiadása előtt esetről esetre előzetesen kell eldöntenie, hogy annak jellemzői igényelnek-e környezeti hatásvizsgálatot, azaz hogy az érintett projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e a környezetre, és megtagadni az ilyen engedély kiadását, ha nem rendelkezik elegendő információval ahhoz, hogy nyilatkozzon erről a kérdésről.
- 28 A nemzeti jogban az előzetes tervre vonatkozó építési engedély Assessment of Environmental Effects Regulations 4. cikke szerint „építési engedélynek” minősül, míg a fenntartott kérdéseket jóváhagyó döntés nem. Valamely projekt környezeti hatásvizsgálatát ezért az angol jog szerint csak az előzetes tervre vonatkozó építési engedélyhez kapcsolódó első eljárás során lehet elvégezni, és a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyási eljárása során már nem.
- 29 Miközben a környezeti hatásvizsgálat terén alkalmazandó szabályokat lényegesen módosította az 1999. évi Environmental Impact Assessment Regulations, semmit sem változtatott arra vonatkozóan, hogy lehetetlen a fenntartott kérdéseket jóváhagyó eljárás során elvégezni a vizsgálatot; ezt a lehetetlenséget a második kifogás érinti.

Nemzeti végrehajtási intézkedések

- 30 A Department of the Environment által kibocsátott 15/88. sz. körlevél tájékoztató jellegű irányvonalakat ad, hogy segítse a hatáskörrel rendelkező hatóságokat az 1988. évi Assessment of Environmental Effects Regulations 2. melléklete szerinti azon projektek meghatározásában, amelyeket környezeti hatásvizsgálatnak kell alávetni.
- 31 Miután az említett körlevél 18. pontja kiemeli, hogy az elsőrendű szempont az a kérdés, hogy a projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e a környezetre, vagy nem, ugyanezen körlevél 20. pontja pontosítja, hogy általában akkor szükséges a vizsgálat, ha i) a projekt jelentősége meghaladja a helyi keretet, ii) ha érzékeny területen helyezkedik el, vagy iii) ha különösen összetett és esetlegesen kedvezőtlen hatásai vannak.
- 32 Ugyanezen körlevél 30. és 31. pontja azt is megállapítja, hogy bizonyos projekt-kategóriákra a szempontokat és küszöböket az A melléklete sorolja fel, amelyeknek az a célja, hogy általános útmutatást adjanak az olyan helyzettípusokat illetően, amelyekben – osztva az államtitkár nézetét – az Assessment of Environmental Effects Regulations alapján hatásvizsgálat lehet szükséges, vagy ellenkezőleg, valószínűleg nem szükséges, mivel ezek a tényezők csak tájékoztatóak, és hogy minden egyes különleges esetben annak megítélése az elsődleges, hogy az érintett projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e a környezetre, vagy nem.
- 33 Különösen a városfejlesztési projekteket illetően ez a rendelet az A melléklete 15. pontjában megállapítja, hogy nem valószínű, hogy egy korábban fejlesztett terület ismételt fejlesztése vizsgálatot igényel, kivéve, ha a javasolt fejlesztés bizonyos típusú fejlesztésnek felel meg, vagy ha sokkal nagyobb méretű, mint az előző fejlesztés.

34 Azokra a területekre vonatkozó projekteket illetően, amelyeket korábban nem fejlesztettek intenzíven, ugyanezen körlevél az A melléklete 16. pontjában megállapítja, hogy „a vizsgálat szükségessége a kiválasztott hely által mutatott érzékenységtől függ”. Így „vizsgálat lehet szükséges akkor, ha:

- a projekt alapterülete városiassá alakított területen 5 hektárnál nagyobb;
- jelentős számú lakás található a javasolt rendezési hely közvetlen közelében, például több mint 700 lakás a hely határaitól számított 200 méteren belül, vagy
- a projekt egy több mint (bruttó) 10 000 m²-es alapterület üzletekre, irodákra vagy más kereskedelmi célokra fordítását irányozza elő”.

35 Másfelől a 15/88. sz. körlevél 42. pontjából következik, hogy a környezetvédelmi szempontokra vonatkozó nyilatkozat elkészítése céljából a projektgazdának részleteznie kell a javaslatait. Ennek hiányában a lehetséges hatások teljes értékelése lehetetlen. A hatáskörrel rendelkező hatóság feladata minden egyes egyedi esetben a szükséges információ-mennyiség meghatározása. A környezetvédelmi szempontokra vonatkozó nyilatkozatban szereplő információk messzemenően meghatározóak azon kérdést illetően, hogy bizonyos kérdések fenntarthatók-e az előzetes tervre vonatkozó építési engedély keretében. Ha ezen információk az egyik vagy másik szempont különleges kezeléséről szólnak, vagy ilyen kezelést eredményeznek, nem lehet ezt a kérdést az előzetes tervre vonatkozó építési engedélyben fenntartani.

- 36 A Department of the Environment, Transport & the Regions 2/99. sz. körlevelének – amely 1999 márciusában a 15/88. sz. körlevél helyébe lépett (az 1999. évi Environmental Impact Assessment Regulations figyelembevétele érdekében) – 48. pontja emlékeztet arra, hogy az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedély kapcsán csak az említett engedély megadásának kezdeti szakaszában lehet környezeti hatásvizsgálatot végezni, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában nem.

A tényállás és a pert megelőző eljárás

White City

- 37 1993 decemberében a Chesfield Plc vállalkozás (a továbbiakban: Chesfield) a London Borough of Hammersmith & Fulhamtól (a továbbiakban: Hammersmith & Fulham LBC), a területrendezés terén hatáskörrel rendelkező hatóságtól előzetes tervre vonatkozó engedélyt kért a londoni White City-ben kereskedelmi és szabadidőközpont létesítése céljából (a továbbiakban: White City projekt), amely projekt a 85/337 irányelv II. mellékletébe tartozik.
- 38 A projekt több jelentésben leírt hatásainak megvizsgálása és a közvélemény megkérdezése után a Hammersmith & Fulham LBC úgy vélte, nem szükséges megvizsgálni a hatásokat, amelyeket a projekt a környezetre gyakorolhat.
- 39 1996 márciusában a Hammersmith & Fulham LBC az előzetes tervre vonatkozó építési engedélyt adott ki. Bizonyos kérdéseket ugyanezen hatóság utólagos jóváhagyására tartottak fenn.

- 40 1997 októberében és 1998 szeptemberében a Chesfield a fenntartott kérdések jóváhagyása iránti kérelmeket nyújtott be.
- 41 1999. október 12-én a Hammersmith & Fulham LBC megadta az említett jóváhagyást.
- 42 A munkák e jóváhagyást követően kezdődtek el.
- 43 A Bizottság, egy hozzá érkezett panasz nyomán, 2001. április 19-i levelében felszólította az Egyesült Királyságot, hogy terjessze elő az észrevételeit, és 2002. augusztus 20-án indokolással ellátott véleményt küldött számára, amelyben felróta neki a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének a megsértését a White City projekttel kapcsolatban, amely projekt ugyanezen irányelv II. mellékletének 10. b) pontja alá tartozik. A Bizottság kéthónapos határidőt adott az említett tagállamnak, hogy meg hozza az indokolással ellátott véleménynek való megfelelés érdekében előírt intézkedéseket. A Bizottság, mivel nem volt megegyezve az Egyesült Királyság Kormánya által a 2002. október 29-i levélben szolgáltatott válasszal, benyújtotta a jelen keresetet.

Crystal Palace

- 44 A Londonban levő Crystal Palace Park egy „Metropolitan Open Land”, amely az „English Heritage” által vezetett törvényes nyilvántartásban mint „Grade II* Historic Park” van besorolva. A szóban forgó területnek a megközelítési módokkal kapcsolatos része és a szomszédos területek a „Crystal Palace Park Conservation Area”-be tartoznak.

- 45 1997. április 4-én a London & Regional Properties Ltd vállalkozás (a továbbiakban: L&R) az előzetes terv engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be a London Borough of Bromley-hez (a továbbiakban: Bromley LBC), a területrendezés terén hatáskörrel rendelkező hatósághoz a Crystal Palace Parkban szabadidőközpont létesítése céljából (a továbbiakban: a Crystal Palace projekt), amely projekt a 85/337 irányelv II. mellékletébe tartozik.
- 46 Több jelentést és kiegészítő információkat figyelembe vevő vizsgálat után a Bromley LBC arra a következtetésre jutott, hogy nem szükséges környezeti hatásvizsgálat.
- 47 1998. március 24-én a Bromley LBC kiadott egy előzetes tervre vonatkozó építési engedélyt, amely bizonyos kérdéseket a teljes rendezés megkezdése előtti, utólagos jóváhagyásra tartott fenn.
- 48 1999. január 25-én az L&R néhány fenntartott kérdést a Bromley LBC jóváhagyásának vetett alá a végső döntés érdekében. E kérdések alapján a Crystal Palace projekt a jövőben a földszinten 18 mozit, egy szórakoztató és egy kiállításokra szánt területet; a galéria szinten éttermeket és kávézókat, két szórakoztató részt és nyilvános illemhelyeket; a tetőtérben legfeljebb 950 helyből álló parkolót, 4 megfigyelőpontot, valamint berendezési területet, egy hozzátoldott 800 m²-es „félemeletet” és a külső falak építésére vonatkozó változtatásokat foglal magában.
- 49 E kérdések hiánytalanul szerepeltek az előzetes tervre vonatkozó, már kiadott építési engedély paraméterei között.

- 50 A fenntartott kérdések jóváhagyására vonatkozó megbeszélés során azonban a Bromley LBC néhány tanácsadója jelezte a projekt környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatára vonatkozó igényét. Miután jogi szaktanácsot kértek, közölték velük, hogy a nemzeti jog szerint ilyen vizsgálatot csak az előzetes tervre vonatkozó építési engedély kezdeti szakaszában lehet elvégezni.
- 51 1999. május 10-én a Bromley LBC kiadta a jóváhagyó véleményyt.
- 52 Az építési engedély érvényességi ideje azonban időközben lejárt, anélkül hogy a projekt megvalósult volna.
- 53 A Bizottság, egy hozzá érkezett panasz nyomán, 2000. november 6-i levelében felszólította az Egyesült Királyságot, hogy terjessze elő az észrevételeit, és 2001. július 26-án indokolással ellátott véleményt küldött számára, amelyben felróta neki a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének a megsértését a Crystal Palace projekttel kapcsolatban, amely projekt ugyanezen irányelv II. melléklete 10. b) pontja alá tartozik. A Bizottság kéthónapos határidőt adott az említett tagállamnak, hogy meg hozza az indokolással ellátott véleménynek való megfelelés érdekében előírt intézkedéseket. A Bizottság, mivel nem volt megelégedve az Egyesült Királyság Kormánya által a 2001. december 3-i levélben szolgáltatott válasszal, benyújtotta a jelen keresetet.

A módosított 85/337 irányelv helytelen átültetése az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedély tekintetében

- 54 A Bizottság, miután felszólította az Egyesült Királyságot, hogy terjessze elő az észrevételeit, 2001. július 26-án indokolással ellátott véleményt küldött neki, amelyben megállapította, hogy a projektek környezetre gyakorolt hatásainak

vizsgálata terén a nemzeti szabályozás bizonyos szempontjai – többek között az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedély kapcsán – számára a módosított 85/337 irányelvvel összeegyeztethetetlennek tűnnek, és kéthónapos határidő adott e tagállamnak, hogy meghozza az indokolással ellátott véleménynek való megfelelés érdekében előírt intézkedéseket. A Bizottság, mivel nem volt megelégedve az Egyesült Királyság Kormánya által a 2001. december 3-i levélben szolgáltatott válasszal, benyújtotta a jelen keresetet.

A keresetről

- 55 A keresete alátámasztásaként a Bizottság két kifogást érvényesít.
- 56 Az első kifogás, hogyan a Bizottság a pert megelőző eljárás során és a válaszában előadta, lényegében három részre oszlik, a következőkre alapítva:
- a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének megsértése, amennyiben a Hammersmith & Fulham LBC nem vizsgálta meg, hogy a White City projekt igényel-e környezeti hatásvizsgálatot;
 - a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének megsértése, amennyiben a Hammersmith & Fulham LBC nem hozott formális határozatot, amely lehetővé tenné annak ellenőrzését, hogy az megfelelő előzetes vizsgálaton alapul-e;

- a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének megsértése, amennyiben sem a Hammersmith & Fulham LBC, sem a Bromley LBC nem folytatott környezeti hatásvizsgálatot a White City és a Crystal Palace projektek esetében.

57 A Bizottság azonban keresetlevelében csak ennek a kifogásnak a harmadik részét említi.

58 A második kifogás a módosított 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének, 4. cikke (2) bekezdésének, 5. cikke (3) bekezdésének és 8. cikkének azon nemzeti rendszer által a nemzeti jogba való helytelen átültetésére vonatkozik, amely szerint az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedélyt illetően vizsgálatot kizárólag az említett engedély megadásának kezdeti szakaszában lehet végezni, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában már nem (a továbbiakban: a jelen esetben szóban forgó rendszer).

A vizsgálat szükségességének ellenőrzésére, az erre vonatkozó formális határozat meghozatalára és az ilyen vizsgálat lefolytatására vonatkozó kötelezettségek megsértésére alapított első kifogásról (a 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése)

Az első kifogás elfogadhatóságáról

59 Az elfogadhatóságot illetően az Egyesült Királyság Kormánya négy elfogadhatatlansági kifogást támaszt, a kifogás új jellegére, a jogbiztonság elvének megsértésére, a nemzeti bíróságok hatáskörére és a kereset tárgyalanságára alapítva.

– A kifogás új jellegéről

- ⁶⁰ Az Egyesült Királyság Kormánya azt állítja, hogy az első kifogás első és második része, ahogyan a Bizottság válaszából következnek, új kifogásnak minősülnek. Ugyanis, még ha igaz is, hogy ezek a részek említésre kerültek a felszólító levélben és az indokolással ellátott véleményben, és aztán átvételre kerültek a Bíróság előtti válaszban, a keresetlevélben nem voltak ismertetve. Pedig a keresetlevél határozza meg a jogvita tárgyát.
- ⁶¹ E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fél az eljárás során nem módosíthatja magát a jogvita tárgyát sem, és hogy a kereset megalapozottságát kizárólag a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek tekintetében kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben a 232/78. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1979. szeptember 25-én hozott ítélet [EBHT 1979., 2729. o.] 3. pontját és a C-256/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2000. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2487. o.] 31. pontját).
- ⁶² Másfelől, a Bíróság alapokmányának 21. cikke és eljárási szabályzata 38. cikke 1. §-ának c) pontja szerint a Bizottságnak az EK 226. cikk alapján benyújtott valamennyi keresetlevélben pontosan meg kell jelölnie azokat a kifogásokat, amelyekről a Bíróság határozathozatalát kéri, valamint – legalább röviden – azokat a jogi és ténybeli elemeket, amelyekre e kifogásokat alapozza (lásd a C-52/90. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2187. o.] 17. pontját).
- ⁶³ A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az első kifogás első és második része nincs említve a keresetlevél kereseti kérelmeket tartalmazó részében. Egyébként nem szerepelnek annak „a jogkérdésről” című részében sem.

- 64 Ezért az első kifogásnak azon első két része, melyet a keresetlevél nem tartalmaz, elfogadhatatlanok, jöllehet a Bizottság átvette azokat a válaszában, valamint a felszólító levélben és az indokolással ellátott véleményben is említésre kerültek.
- 65 Tehát az első kifogás harmadik részének elfogadhatóságát az Egyesült Királyság Kormánya által emelt egyéb elfogadhatatlansági kifogások tekintetében kell megvizsgálni.

– A jogbiztonság elvének megsértéséről

- 66 Az Egyesült Királyság Kormánya úgy érvel, hogy a kérdéses építési engedély megadása óta eltelt jelentős idő miatt a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset sérti a projektgazda megszerzett jogaira vonatkozóan a jogbiztonság elvét és a jogos bizalmat.
- 67 Ebben a vonatkozásban pontosítani kell egyrészt, hogy a kötelezettségszegés megállapítására irányuló eljárás a Szerződésből vagy a másodlagos jogból származó kötelezettségek tagállamok általi megszegésének objektív megállapításán alapszik (lásd ebben az értelemben a C-71/97. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1998. október 1-jén hozott ítélet [EBHT 1998., I-5991. o.] 14. pontját és a C-83/99. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2001. január 18-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-445. o.] 23. pontját).
- 68 Másrészt az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy ugyan a jogbiztonság és a jogos bizalom elve megköveteli, hogy valamely jogsértő aktus visszavonásának ésszerű határidőn belül kell történnie, és hogy figyelemmel kell lennie annak mértékére, amennyire az érdekelt esetlegesen bízhatott a jogi aktus jogszerűségében, az is biztos

azonban, hogy az ilyen visszavonás elvben megengedett (lásd többek között a 7/56., 3/57–7/57. sz., Algera és társai kontra Assemblée commune de la CECA egyesített ügyekben 1957. július 12-én hozott ítéletet [EBHT 1957., 81., 89., 115., 116. o.]; a 14/81. sz., Alpha Steel kontra Bizottság ügyben 1982. március 3-án hozott ítélet [EBHT 1982., 749. o.] 10. pontját és a 15/85. sz., Consorzio Cooperative d'Abruzzo kontra Bizottság ügyben 1987. február 26-án hozott ítélet [EBHT 1987., 1005. o.] 12. pontját).

- 69 Valamely tagállam tehát nem hivatkozhat a projektgazda megszerzett jogaira vonatkozóan a jogbiztonság és a jogos bizalom elvére azért, hogy megakadályozza, hogy a Bizottság keresetet nyújtson be a 85/337 irányelvből az egyes projektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatára vonatkozóan eredő kötelezettségek megszegésének objektív megállapítására irányulóan.

– A nemzeti bíróságok hatásköréről

- 70 Az Egyesült Királyság Kormánya úgy érvel, hogy a nemzeti bíróságok, és nem a Bíróság feladata megvizsgálni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság helyesen mérte-e fel a projekt által a környezetre gyakorolt hatások jelentőségét.
- 71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróság előtt a kötelezettség-szegés megállapítása iránti keresettel érintett tagállami hatóság határozata ellen benyújtott kereset, valamint a nemzeti bíróság határozata nincs hatással a Bizottság által indított, kötelezettség-szegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságára. A nemzeti bíróságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek ugyanis nem érintik az EK 226. cikk alapján indított eljárást, mivel a két eljárásnak különböző céljai és hatásai vannak (lásd a 31/69. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1970. február 17-én hozott ítélet [EHBT 1970., 25. o.] 9. pontját; a 85/85. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1986. március 18-án hozott ítélet [EHBT 1986., 1149. o.] 24. pontját) és a C-87/02. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. június 10-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5975. o.] 39. pontját).

– A kereset tárgyalanságáról

- 72 Az Egyesült Királyság Kormánya azt állítja, hogy a Crystal Palace projektre kiadott engedély 2003 márciusában felhasználás nélkül lejárt, és hogy minden jogsértés, még a bizonyított is, tehát tisztán elméleti lenne.
- 73 E kérdést illetően hangsúlyozni kell, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint tárgyalanság miatt elfogadhatatlan az olyan kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset, amely az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártakor már nem áll fenn (lásd a C-362/90. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2353. o.] 13. pontját és a C-209/02. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2004. január 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-1211. o.] 17. és 18. pontját).
- 74 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik ugyanis, hogy az EK 226. cikk alapján benyújtott kereset tárgya annak megállapítása, hogy az érintett tagállam nem teljesítette a Szerződésből eredő kötelezettségeit, és hogy ennek a kötelezettségszegésnek nem vetett véget a Bizottság indokolással ellátott véleményében arra meghatározott határidőn belül (a C-347/88. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1990. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-4747. o.] 40. pontja). A Bíróság ugyancsak több alkalommal kijelentette, hogy a kötelezettségszegés megtörténtét a tagállamnak az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő végén észlelt helyzete alapján kell megítélni (lásd a C-200/88. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1990. november 27-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-4299. o.] 13. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet 10. pontját).
- 75 A jelen esetben az a körülmény, hogy az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő lejártakor, azaz 2001. szeptember 26-án a kérdéses építési engedély még mindig hatályban volt, elegendő annak kizárásához, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet tárgyalannak lehetne tekinteni.

- 76 Az előző megállapításokból következik, hogy az első kifogás harmadik részére vonatkozó elfogadhatatlansági kifogásokat el kell utasítani.

Az első kifogás harmadik részének megalapozottságáról

- 77 Az érdemi vizsgálatra rátérés előtt bevezetésképpen emlékeztetni kell arra, hogy az EK 226. cikk alapján indított kötelezettségszegési eljárásban a Bizottság feladata a nevezett kötelezettségszegés létének bizonyítása. A Bíróság előtt tehát a Bizottságnak kell – bármilyen vélelemre való hivatkozás nélkül – a kötelezettségszegés létének ellenőrzéséhez szükséges tényeket előadnia (lásd többek között a C-494/01. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2005. április 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-3331. o.] 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 78 Így ami pontosabban a 85/337 irányelvet illeti, a Bíróság a C-117/02. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-5517. o.) 85. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak legalább minimális bizonyítékot kell szolgáltatnia azon hatásokat illetően, amelyeket a kérdéses projekt a környezetre gyakorolhat.
- 79 Az EK 10. cikk alapján a tagállamok mindenesetre kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, amelynek során az EK 211. cikk értelmében a Bizottság gondoskodik a Szerződés rendelkezéseinek és a Szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazásáról (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 80 Ebből különösen az következik, hogy mivel a Bizottság az alperes tagállam területén felmerült egyes eseményekkel kapcsolatban kellő mennyiségű tényre hivatkozott, ezt

követően már a tagállam feladata, hogy az így előterjesztett adatok lényegét és részleteit, valamint az abból eredő következtetéseket kétségbe vonja (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 81 Ezen elvek fényében kell az érdemi vizsgálatot lefolytatni.
- 82 A Bizottság az első kifogásának harmadik részében a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik, azzal az indokkal, hogy sem a Hammersmith & Fulham LBC, sem a Bromley LBC nem folytatott környezeti hatásvizsgálatot a White City és a Crystal Palace projektek esetében, pedig e projekteknek várhatóan jelentős hatásai vannak.
- 83 A Bizottság megállapítja, hogy a White City projekt egy körülbelül 58 000 m²-es kereskedelmi és szabadidőközpontból áll, amely új fő csomópontot, 4 500 férőhelyes parkolót és a metróhálózattal való összeköttetést foglal magában. A Bizottság szerint egy ilyen nagyságú projekt esetében vélelem áll fenn a vizsgálat szükségessége mellett, hacsak ezt a vélelmet nem gyengítik más tényezők.
- 84 A Bizottság megállapítja, hogy a Crystal Palace projekt szórakoztató és kereskedelmi létesítményeket foglal magában (18 mozi, galériák és éttermek), 52 000 m²-es alapterületen, egy 950 férőhelyes parkolót a tetőn, valamint egy felszíni parkolót. A Bizottságnak az a véleménye, hogy a projekt olyan léptékű és méretű, hogy várhatóan jelentős hatást gyakorol a környezetre, annyira, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság túllépte a mérlegelési mozgásterét.

- 85 Az Egyesült Királyság Kormánya úgy véli, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok, ismerte a birtokukban levő jelentéseket és tanulmányokat, valamint az általuk tartott konzultációk után, jogosan jutottak arra a következtetésre, hogy a két projekt közül várhatóan egyik sem gyakorol a környezetre jelentős hatást, és ezért nem kell erre vonatkozóan vizsgálat tárgyát képezniük.
- 86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének értelmében az ugyanezen irányelv 4. cikke szerinti olyan „projektek” esetében, amelyek várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, az engedélyezésük előtt hatásvizsgálatot kell végezni.
- 87 Ezért az említett irányelv annak II. mellékletével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (2) bekezdése felsorolja azokat a projekteket, amelyeket hatásvizsgálatnak vetnek alá, amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, hogy azok jellemzői ezt megkövetelik.
- 88 Tehát, ha ilyen körülmények között a 85/337 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése enged is ugyan bizonyos szabadságot a hatáskörrel rendelkező hatóságnak annak mérlegeléséhez, hogy egy meghatározott projektet kell-e vagy sem vizsgálatnak alávetni, azonban az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy ezt a mérlegelést korlátozza az irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében kimondott azon kötelezettség, hogy környezeti hatásvizsgálatnak kell alávetni mindazokat a projekteket, amelyek a környezetre jelentős hatást gyakorolhatnak (lásd ebben az értelemben a C-435/97. sz., WWF és társai ügyben 1999. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-5613. o.] 44. és 45. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. június 10-én hozott ítélet 43. és 44. pontját, valamint a C-83/03. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2005. június 2-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4747. o.] 19. pontját).
- 89 Így az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a 85/337 irányelv megköveteli, hogy a II. mellékletbe tartozó valamennyi projektet, amely várhatóan jelentős hatást

gyakorol a környezetre, vizsgálatnak vessenek alá (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott WWF és társai ügyben hozott ítélet 45. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 82. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 44. pontját).

- 90 Azonban amint arra már a jelen ítélet 77–80. pontja emlékeztetett, a 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettség nem teljesítésének bizonyítéka a Bizottságot annak bizonyítására kötelezi, hogy valamely tagállam nem hozott meg minden olyan intézkedést, amely ahhoz szükséges, hogy az engedély megadása előtt többek között a jellegüknél, méretüknél vagy elhelyezkedésüknél fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek esetében hatásvizsgálatot végezzenek. Ezt megfelelően lehet bizonyítani annak kimutatásával, hogy valamely tagállam nem hozta meg az annak ellenőrzéséhez szükséges intézkedéseket, hogy a 85/337 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett küszöböt el nem érő projekt mégis többek között a jellegénél, méreténél vagy elhelyezkedésénél fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorol. A Bizottság azt is megállapíthatja, hogy a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projekt annak ellenére nem képezte hatásvizsgálat tárgyát, hogy arra szükség lett volna (a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 82. pontja).
- 91 Ez utóbbi tekintetben szintén a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 85. és 87. pontjából következik, hogy annak megállapításához, hogy a nemzeti hatóságok megsértették-e mérlegelési mozgásterüket azáltal, hogy valamely egyedi projekt engedélyezése előtt nem írtak elő hatásvizsgálatot, a Bizottság nem tehet pusztán általános kijelentéseket, elegendőnek tartva például annak megállapítását, hogy a benyújtott információk azt mutatják, hogy az érintett projekt nagyon érzékeny területen helyezkedik el, anélkül hogy konkrét bizonyítékokkal támasztaná alá, hogy az érintett nemzeti hatóságok nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el, amikor engedélyezték a projektet. A Bizottságnak mindenestre legalább minimális bizonyítékot kell szolgáltatnia azon hatásokkal illetően, amelyeket a kérdéses projekt a környezetre gyakorolhat.

- 92 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem tett eleget a rá háruló bizonyítási tehernek. Nem érhetné be vélelmekkel, amelyek szerint a nagyon nagyméretű projektek automatikusan várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, anélkül hogy legalább minimális konkrét bizonyítékok nélkül megállapítaná, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el.
- 93 Az Egyesült Királyság Kormánya által benyújtott elemzések és dokumentumok ellenére meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem próbálta meg alátámasztani a saját állításait, és megcáfolni az alperes tagállam állításait ezen elemzések alapos vizsgálata révén vagy olyan kézzelfogható és konkrét elemek megszerzése, felmutatása, vizsgálata és elemző bemutatása révén, amelyek adott esetben képessé tették volna a Bíróságot annak megítélésére, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok valóban túllépték-e a mérlegelési mozgásterüket.
- 94 Ilyen körülmények között az első kifogás harmadik részét – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A módosított 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének, 4. cikke (2) bekezdésének, 5. cikke (3) bekezdésének és 8. cikkének a nemzeti jogba való helytelen átültetésére alapított második kifogásról

- 95 Második kifogásával a Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy a szóban forgó nemzeti rendszer – amely szerint vizsgálatot kizárólag az előzetes tervre vonatkozó építési engedély megadásának kezdeti szakaszában lehet végezni, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában már nem – helytelenül ülteti át a nemzeti jogba a módosított 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését, 4. cikkének (2) bekezdését, 5. cikkének (3) bekezdését és 8. cikkét.

- 96 A Bizottság ugyanis azt állítja, hogy ha a nemzeti jog több szakaszból álló engedélyezési eljárást ír elő, a módosított 85/337 irányelv megköveteli, hogy a vizsgálatot elvileg az eljárás minden egyes szakaszában el lehessen végezni, ha úgy tűnik, hogy a kérdéses projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol a környezetre.
- 97 A Bizottság tehát úgy érvel, hogy amennyiben a jelen esetben szóban forgó nemzeti rendszer a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában kizárja a vizsgálatot, nem felel meg ennek a követelménynek.
- 98 Szerinte ez a rendszer lehetővé teszi, hogy egyes projektek elkerüljék a vizsgálatot, pedig várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a környezetre.
- 99 Az Egyesült Királyság Kormánya viszont úgy érvel, hogy az irányelv 2. cikkének (1) bekezdése világosan megjelöli, hogy valamely projektet „az engedély megadása előtt” kell vizsgálatnak alávetni. Tehát annyiban, amennyiben ezen „engedélyt” az előzetes tervre vonatkozó építési engedéllyel adják ki (és nem a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásáról szóló döntéssel), a szóban forgó rendszer a módosított 85/337 irányelv 2. cikke (1) bekezdése, 4. cikke (2) bekezdése, 5. cikke (3) bekezdése és 8. cikke helyes átültetésének minősül.
- 100 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 1. cikkének (2) bekezdése annak alkalmazásában úgy határozza meg az „engedély” fogalmát, mint a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok olyan döntése, amely feljogosítja a projektgazdát a projekt elvégzésére.

- 101 A jelen esetben tény, hogy a nemzeti jog szerint a projektgazda a projektje kivitelezése érdekében csak akkor kezdheti meg a munkákat, miután a fenntartott kérdéseket jóváhagyó döntést kapott. Ezen döntés előtt a kérdéses fejlesztés még nem (teljesen) engedélyezett.
- 102 Következésképpen a jelen esetben szóban forgó rendszer által előírt két döntést – azaz az előzetes tervre vonatkozó építési engedélyt és a fenntartott kérdések jóváhagyásáról szóló döntést – úgy kell tekinteni, mint amelyek együttesen a módosított 85/337 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti (több szakaszból álló) engedélyezésnek minősülnek.
- 103 Ilyen körülmények között a módosított 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projekteket az irányelv I. és II. mellékletével összhangban értelmezett 4. cikkének értelmében a (több szakaszból álló) engedély megadása előtt hatásvizsgálatnak kell alávetni (lásd ebben az értelemben a C-201/02. sz. Wells-ügyben 2004. január 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-723. o.] 42. pontját).
- 104 E tekintetben a Bíróság a fent hivatkozott Wells-ügyben hozott ítéletben (52. pont) megállapította, hogy ha a nemzeti jog több szakaszból álló engedélyezési eljárást ír elő, ahol az egyik szakasz az alaphatározat és a másik a végrehajtási határozat, amely nem haladhatja meg az alaphatározat által meghatározott paramétereket, a projekt által várhatóan a környezetre gyakorolt hatásokat az alaphatározatra vonatkozó eljárás során kell azonosítani és megvizsgálni. Ha ezek a hatások csak a végrehajtási határozatra vonatkozó eljárás során azonosíthatók, akkor kell a vizsgálatot ez utóbbi eljárás során elvégezni.
- 105 A jelen esetben a szóban forgó rendszer előírja, hogy valamely projekt környezeti hatásvizsgálatát kizárólag az előzetes tervre vonatkozó építési engedély megadásának kezdeti szakaszában lehet elvégezni, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában már nem.

- 106 Következésképpen, az említett rendszer ellentétes a módosított 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével és a 4. cikkének (2) bekezdésével. Az Egyesült Királyság tehát nem teljesítette ezen rendelkezéseknek a belső jogba való átültetésére vonatkozó kötelezettségét.
- 107 A módosított 85/337 irányelv 5. cikkének (3) bekezdését és 8. cikkét illetően azonban a Bizottság nem adott semmilyen magyarázatot azokra az indokokra, amelyek miatt nem teljesítette az e két rendelkezésből eredő kötelezettségeit.
- 108 Ilyen körülmények között a második kifogás részben megalapozott.
- 109 Tekintettel az előzőekre, meg kell állapítani, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette a közösségi jogból eredő kötelezettségeit, mivel helytelenül ültette át a belső jogba a módosított 85/337 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését, azon nemzeti rendszer által, amely szerint az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedély kapcsán hatásvizsgálat kizárólag az említett engedély megadásának kezdeti szakaszában végezhető, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában már nem.

A költségekről

- 110 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Mivel a felek részlegesen pervesztések lettek, úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette a közösségi jogból eredő kötelezettségeit, mivel helytelenül ültette át a belső jogba az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított 85/337/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését, azon nemzeti rendszer által, amely szerint az előzetes tervre vonatkozó, a fenntartott kérdések utólagos jóváhagyásával megadott építési engedély kapcsán hatásvizsgálat kizárólag az említett engedély megadásának kezdeti szakaszában végezhető, és a fenntartott kérdések jóváhagyásának utólagos szakaszában már nem.**
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) Az Európai Közösségek Bizottsága és az Egyesült Királyság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások